

Sygn. akt IV CSK 453/16

POSTANOWIENIE

Dnia 17 lutego 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z wniosku M. R.
przy uczestnictwie E. Spółki Akcyjnej z siedzibą w G.
o ustanowienie służebności i stwierdzenie zasiedzenia,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 17 lutego 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy
od postanowienia Sądu Okręgowego w G.
z dnia 26 marca 2015 r., sygn. akt III Ca [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Uzasadnienie zawartego we wniesionej w niniejszej skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania jest niemal identyczne z wnioskami zawartym w sprawach IV CSK 448/16 i IV CSK 452/16, poza argumentami odnoszącymi się bezpośrednio do tamtych spraw, których tu nie można było powołać (np. zarzut *res iudicata*). Po pierwsze, skarga nie jest oczywiście uzasadniona. Skarżący we wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania nawet tego nie wykazał, a tymczasem lektura zaskarżonego orzeczenia nie dowodzi oczywiście nieprawidłowego zastosowania czy interpretacji prawa. Skarżący zdaje się sugerować, że oczywista zasadność skargi ma wynikać z uznania przez Sąd dowodów, którym nie można przypisać cech dokumentów - to jednak jest kwestionowanie poczynionych przez sąd ustaleń faktycznych i oceny dowodów, co jest w ogóle niedopuszczalne w postępowaniu kasacyjnym. Po drugie, w skardze nie sformułowano żadnego nowego istotnego zagadnienia prawnego, które uzasadniałoby przyjęcie jej do rozpoznania. Wywody skarżącego są w tym zakresie nieostre - wskazuje on na wątpliwości w ogóle co do wykładni i stosowania przepisów o służebności przesyłu. Za konkretną wątpliwość można uznać dopuszczalność stwierdzania zasiedzenia nieruchomości gruntowej o treści tożsamej ze służebnością przesyłu za czas, gdy nie były jeszcze uchwalone przepisy o służebności przesyłu - ten problem został już jednak wyjaśniony przez Sąd Najwyższy. Poza tym skarżący kwestionuje prawotwórczy, jego zdaniem, charakter orzecznictwa Sądu Najwyższego w tym zakresie, jest to jednak co najwyżej podstawa do konstruowania zarzutu kasacyjnego, a nie formułowania istotnego zagadnienia prawnego, mającego uzasadnić przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. Nowością jest w tej skardze powołanie się na pytanie prawne przedstawione Trybunałowi Konstytucyjnemu dotyczące zgodności z Konstytucją przepisów o służebności

przesyłu. Jednakże niecały miesiąc po wniesieniu w tej sprawie skargi kasacyjnej Trybunał Konstytucyjny orzekał już w sprawie P 47/13, w której umorzył postępowanie, a więc nie zakwestionował zgodności z Konstytucją tych przepisów.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.

jw

l.n